

D 32/97

Revisorsnämnden (RN) har mottagit en anmälan från en företagare beträffande auktoriserade revisorn A-son avseende bl.a. dennes granskningsinsats av mervärdesskatteredovisningen i anmälarens bolag. A-son har varit vald revisor i bolaget vars årliga omsättning uppgått till 600 000–800 000 kr.

Skattemyndigheten har företagit revision i anmälarens bolag. Till anmälan har bifogats en kopia av skattemyndighetens promemoria av vilken bl.a. framgår följande.

Bolaget redovisar mervärdesskatt enligt bokslutsmetoden. Den manuella grundbokföringen har upprättats av bolaget. Materialet har därefter databearbetats av A-sons revisionsbyrå som varannan månad tagit fram grund- och huvudbok, resultat- och balansräkning samt mervärdesskatterapport. Bolagets rutiner för bokföring av kundfordringar och leverantörsskulder har emellertid inte fungerat tillfredsställande. Någon konkret avstämning av bokförda belopp i samband med bokslut mot senare betalningar har inte gjorts, vilket medfört felaktig mervärdesskatteredovisning. Räkenskapsåret 1991/92 har bolaget genom bokföringsorder, daterad per bokslutsdagen den 30 april 1992, bokfört utgående kundfordringar och leverantörsskulder, inklusive mervärdesskatt utan att detta redovisats i mervärdesskattedeklarationen för perioden mars-april 1992. Bolaget underlät därmed att betala mervärdesskatt om ca 25 000 kr.

A-son har anfört bl.a. följande. En kvalificerad revisor förutsätts arbeta utifrån principen väsentlighet och risk. Mycket av det arbete som görs i små företag sker i nära samarbete med bolagets ägare. A-son vet att hans medarbetare på revisionsbyrån påtalat bristerna i mervärdesskatteredovisningen för bolaget men har inte själv haft någon kontakt med bolagets företrädare i denna fråga.

I ärendet har även aktualiserats frågan om revisors skyldighet enligt 20 § lagen (1995:528) om revisorer (revisorslagen) att på begäran lämna uppgifter till tillsynsmyndigheten.

RN:s föreläggande till A-son att inkomma med yttrande i ärendet skickades med rekommenderad försändelse. A-son löste ut föreläggandet men underlät att inkomma med yttrande inom där föreskriven tid. Han lät heller inte höra av sig på annat sätt. Genom en ny rekommenderad försändelse påminde RN A-son om skyldigheten att lämna begärda uppgifter till RN. Påminnelsen kom i retur outlöst. RN lät då delge A-son genom stämmingsman.

A-son har i denna del uppgett att han på grund av stor arbetsbelastning glömt bort ärendet. Någon påminnelse har vare sig han eller någon annan på revisionsbyrån erhållit. Posten delas ofta ut till fel adress i det aktuella området, varför det är troligt att mottagningsbeviset till påminnelsen kommit på avvägar.

RN, som tagit del av A-sons dokumentation över uppdraget, gör följande bedömning.

Dokumentationen avseende räkenskapsåret 1991/92 innehåller kopior av såväl den bokföringsorder, enligt vilken bolaget redovisat ytterligare mervärdesskatt, som av bolagets mervärdesskattedeklaration för perioden mars-april 1992. Trots detta finns det inte någonting som tyder på att A-son, eller någon av hans medarbetare, uppmärksammat att bolaget underlåtit att deklarerat den genom bokföringsordern tillkommande mervärdesskatten. Revisionsberättelsen för räkenskapsåret 1991/92 innehåller ingen anmärkning, *jfr. 10 kap. 10 § fjärde stycket Aktiebolagslagen (1975:1385)*. A-son har gjort gällande att bristerna i redovisningen påtalats för bolaget, dock inte av honom själv. RN menar att en sådan anmärkning till bolaget skulle ha dokumenterats. Så har uppenbarligen inte skett. Vidare

borde det förhållandet att bolagets mervärdesskatteredovisning var bristfällig ha föranlett A-son att företa en fördjupad granskning av att bolaget fullgjort sina skyldigheter i skattehänseende. Inte heller i detta avseende synes A-son ha uppfyllt vad som kan krävas enligt god revisionsssed.

Beträffande A-sons dokumentation kan i övrigt sägas att denna huvudsakligen består av datautskrifter av balansräkning och huvudbok, grundbok samt diverse andra datalistor och kontoutdrag. Hans egna revisionsanteckningar är mycket kortfattade och uppfyller enligt RNs uppfattning inte de krav som uppställs i praxis. Genom att inte på ett tillfredsställande sätt dokumentera sitt revisionsuppdrag har A-son åsidosatt god revisionsssed.

RN vill vidare understryka vikten av att revisorerna fullgör sin skyldighet att lämna de uppgifter som behövs för tillsynen. A-son har i ett tidigare tillsynsärende (Dnr 439-93) genom rekommenderad försändelse, som han löst ut, förelagts att inkomma med yttrande men underlåtit att göra detta inom föreskriven tid. Hans förklaring i det nu aktuella ärendet, att han glömt bort ärendet samt att han inte fått del av RNs första påminnelse, framstår mot den bakgrunden som mindre trovärdig. Oavsett hur det förhåller sig härmed kan det inte accepteras att en kvalificerad revisor glömmer bort att besvara ett föreläggande från RN.

Sammanfattningsvis finner RN att A-son i flera avseenden åsidosatt sina skyldigheter som revisor.

Med stöd av 22 § andra stycket revisorslagen meddelar RN A-son varning.

Ärendet har avgjorts av RN:s ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Stig von Bahr, Siv Björs, Elisabet Fura-Sandström, Margit Knutsson, Jan-Erik Moreau, Eva-Britt Nordhall, Per Thorell och Gunnar Widhagen. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell, avdelningsdirektören Carina Bergman Marcus samt byrådirektören Fredrik Bengtsson, föredragande.